

เล่ม ๗๗ ตอนที่ ๕๔ ราชกิจจานุเบกษา ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๐๓

พระราชบัญญัติ

กำหนดวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการควบคุม การอบรม
และการฝึกอาชีพ ตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๔๓

พ.ศ. ๒๕๐๓

ในพระปรมาภิไธย

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช

สังวาลย์

ผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

ให้ไว้ ณ วันที่ ๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๐๓

เป็นปีที่ ๑๕ ในรัชกาลปัจจุบัน

เล่ม ๗๗ ตอนที่ ๕๔ ราชกิจจานุเบกษา ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๐๓

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยการกำหนดวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการควบคุม การอบรมและการฝักอาชีพ ตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๔๓

พระมหากษัตริย์โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาร่างรัฐธรรมนูญในฐานะรัฐสภา จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติกำหนดวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการควบคุม การอบรมและการฝักอาชีพ ตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๔๓ พ.ศ. ๒๕๐๓”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“ผู้รับการอบรม” หมายความว่า บุคคลซึ่งถูกส่งตัวมาควบคุม อบรมและฝักอาชีพในสถานอบรมและฝักอาชีพ ตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๔๓

“สถานอบรมและฝักอาชีพ” หมายความว่า สถานอบรมและฝักอาชีพ ซึ่งกระทรวงมหาดไทยจัดตั้งขึ้น ตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๔๓

เล่ม ๗๗ ตอนที่ ๕๔ ราชกิจจานุเบกษา ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๐๓

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งอธิบดีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมราชทัณฑ์

มาตรา ๔ ให้อธิบดีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ และให้มีอำนาจออกข้อบังคับเกี่ยวแก่การควบคุมผู้รับการอบรมในเรื่องต่อไปนี้

- (๑) การรับตัว
- (๒) การเยี่ยมและการติดต่อ
- (๓) ประโยชน์และรางวัล
- (๔) วิธีการควบคุมและวินัย
- (๕) การจัดชั้น การเลือนและการลดชั้น
- (๖) การใช้เครื่องพันธนาการ
- (๗) การศึกษา การอบรม การฝึกอาชีพและการทำงาน
- (๘) การอนามัยและการสุขภาพ
- (๙) การปล่อยตัว
- (๑๐) ทรัพย์สินของผู้รับการอบรม
- (๑๑) สิ่งของต้องห้าม

เล่ม ๗๗ ตอนที่ ๕๔ ราชกิจจานุเบกษา ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๐๓

- (๑๒) ชนิดของอาวุธที่พนักงานเจ้าหน้าที่จะพึงใช้ และ
 (๑๓) อำนาจหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา ๕ ผู้รับการอบรมต้องรับการศึกษา การอบรม การฝึกอาชีพและทำงานตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา ๖ ผู้รับการอบรมผู้ใดฝ่าฝืนข้อบังคับที่ออกตามมาตรา ๔ หรือขัดคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจลงโทษผู้นั้นสถานใดสถานหนึ่งหรือหลายสถาน ดังต่อไปนี้

- (๑) ภาควัตถุ
- (๒) งดการเลื่อนชั้นโดยมีกำหนดเวลา
- (๓) ตดชั้น
- (๔) ตัดการอนุญาตไม่ให้นำการเยี่ยมหรือการติดต่อกันเกินสามเดือน
- (๕) งดหรือลดประโยชน์และรางวัล หรือ
- (๖) ขังเดี่ยวไม่เกินสามเดือน

มาตรา ๗ ในกรณีที่ผู้รับการอบรมกระทำความผิดอาญาขึ้นภายในสถานอบรมและฝึกอาชีพ และความผิดนั้นเป็นเพียง

เล่ม ๗๗ ตอนที่ ๕๔ ราชกิจจานุเบกษา ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๐๓

ลหุโทษ หรือความผิดอันกระทำต่อทรัพย์สินของสถานอบรมและฝึกอาชีพ หรือความผิดฐานพยายามหลบหนี แทนที่จะดำเนินการสอบสวนหรือฟ้องร้องตามกฎหมาย ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ ซึ่งเป็นผู้ปกครองสถานอบรมและฝึกอาชีพ มีอำนาจวินิจฉัยลงโทษผู้รับการอบรมนั้นตามมาตรา ๖ ได้

มาตรา ๘ ในการฝึกอาชีพและการทำงาน ผู้รับการอบรมไม่มีสิทธิได้ค่าจ้าง แต่อธิบดีอาจกำหนดให้แบ่งรายได้อันเกิดจากแรงงานของผู้รับการอบรม โดยหักค่าใช้จ่ายออกเสียก่อน ให้เป็นรางวัลแก่ผู้รับการอบรมและพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งเกี่ยวข้องกับการฝึกอาชีพหรือการทำงานนั้นได้ตามที่เห็นสมควร

มาตรา ๙ เมื่อปรากฏว่า

(๑) ผู้รับการอบรมกำลังหลบหนีหรือพยายามหลบหนี และไม่มีทางจะป้องกันอย่างอื่นนอกจากใช้อาวุธ

(๒) ผู้รับการอบรมหลายคนก่อการวุ่นวาย หรือพยายามใช้กำลังเปิดหรือทำลายประตู รั้วหรือกำแพงของสถานอบรมและฝึกอาชีพ หรือ

(๓) ผู้รับการอบรมจะใช้กำลังทำร้ายพนักงานเจ้าหน้าที่ หรือผู้อื่น

เล่ม ๗๗ ตอนที่ ๕๔ ราชกิจจานุเบกษา ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๐๓

ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจใช้อาวุธนอกจากอาวุธปืนแก่
ผู้รับการอบรมเพื่อป้องกันหรือระงับเหตุการณ์นั้นได้

มาตรา ๑๐ เมื่อปรากฏว่า

(๑) ผู้รับการอบรมไม่ยอมวางอาวุธเมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่
สั่งให้วาง

(๒) ผู้รับการอบรมที่กำลังหลบหนีไม่ยอมหยุดในเมื่อ
พนักงานเจ้าหน้าที่สั่งให้หยุด และไม่มีทางอื่นที่จะจับกุมได้
หรือ

(๓) ผู้รับการอบรมตั้งแต่สามคนขึ้นไปก่อการวุ่นวาย
หรือพยายามใช้กำลังเปิดหรือทำลายประตู รั้วหรือกำแพงของ
สถานอบรมและฝึกอาชีพ หรือใช้กำลังกายทำร้ายพนักงาน
เจ้าหน้าที่หรือผู้อื่น และไม่ยอมหยุดในเมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่
สั่งให้หยุด

พนักงานเจ้าหน้าที่อาจใช้อาวุธปืนแก่ผู้รับการอบรมนั้นได้
แต่ถ้ามีพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจเหนือตนอยู่ในที่นั้นด้วย
จะใช้อาวุธปืนได้ก็ต่อเมื่อได้รับคำสั่งจากพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้มี
อำนาจเหนือตนแล้วเท่านั้น

เล่ม ๗๗ ตอนที่ ๕๔ ราชกิจจานุเบกษา ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๐๓

มาตรา ๑๑ ในการจับกุมผู้รับการอบรมที่หลบหนีภายใน
ยี่สิบสี่ชั่วโมงนับแต่เวลาที่หนีไป พนักงานเจ้าหน้าที่อาจใช้
อำนาจตามมาตรา ๘ และมาตรา ๑๐ ได้โดยอนุโลม เมื่อสัน
กำหนดเวลานแล้วจะใช้อำนาจเช่นว่านั้นต่อไปไม่ได้ แต่ทั้งนี้
ไม่เป็นการตัดอำนาจของเจ้าพนักงานใด ๆ ที่จะจับกุมผู้หลบหนี
โดยประการอื่น

มาตรา ๑๒ พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ใช้อำนาจตามมาตรา ๘
มาตรา ๑๐ หรือมาตรา ๑๑ โดยสุจริต และตามเงื่อนไขที่ระบุ
ไว้ ไม่ต้องรับผิดชอบทั้งทางแพ่งและอาญาในผลแห่งการกระทำ
ของตน

มาตรา ๑๓ ในกรณีที่มีเหตุอันอาจเป็นอันตรายต่อชีวิต
หรือความปลอดภัยของผู้รับการอบรม ถ้าพนักงานเจ้าหน้าที่
ไม่สามารถย้ายผู้รับการอบรมไปควบคุมไว้ที่อื่นได้ทันทีที่จะ
ปล่อยผู้รับการอบรมไปชั่วคราวก็ได้ แต่ผู้รับการอบรมที่ถูก
ปล่อยไปนั้นต้องกลับมารายงานตนต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ณ
สถานอบรมและฝึกอาชีพ หรือไปรายงานตนต่อเจ้าหน้าที่
ตำรวจ ณ สถานีตำรวจ ทั้งนี้ภายในกำหนดยี่สิบสี่ชั่วโมงนับ
แต่เวลาที่ปล่อยไป และต้องปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงาน

เล่ม ๗๗ ตอนที่ ๕๔ ราชกิจจานุเบกษา ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๐๓

เจ้าหน้าที่หรือเจ้าหน้าที่ตำรวจ แล้วแต่กรณี ซึ่งได้ส่งเกี่ยวกับ การควบคุมผู้รับการอบรมผู้นั้น

ผู้รับการอบรมผู้ใดละเลยไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติในวรรค ก่อนโดยไม่มีข้อแก้ตัวอันควร ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน สามปี หรือปรับไม่เกินหกพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๔ พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้มตำแหน่งหน้าที่ควบคุม ผู้รับการอบรมกระทำด้วยประการใดให้ผู้รับการอบรมหลบหนี ไปจากการควบคุม ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงเจ็ดปี และปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงหมื่นบาท

มาตรา ๑๕ ถ้าการกระทำดังกล่าวในมาตรา ๑๔ เป็นการ กระทำโดยประมาท ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสี่พันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าผู้กระทำความผิดดังกล่าวในวรรคก่อน จัดให้ได้ตัวผู้- รับการอบรมที่หลบหนีไปนั้นคืนมาได้ภายในสามเดือน ให้งด การลงโทษแก่ผู้กระทำความผิดนั้น

มาตรา ๑๖ ผู้ใดกระทำด้วยประการใดให้ผู้รับการอบรม หลบหนีไปจากการควบคุมของสถานอบรมและฝึกอาชีพหรือ ของพนักงานเจ้าหน้าที่ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือ ปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

เล่ม ๗๗ ตอนที่ ๕๔ ราชกิจจานุเบกษา ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๐๓

มาตรา ๑๗ ผู้ใดเข้าไปในสถานอบรมและฝึกอาชีพโดยมิได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ หรือฝ่าฝืนข้อบังคับว่าด้วยการอนุญาตให้บุคคลภายนอกเข้าไปในสถานอบรมและฝึกอาชีพ หรือบ่งอาจรับจากหรือส่งมอบแก่ผู้รับการอบรม หรือนำเข้าหรือส่งออกขงเงินหรือสิ่งของต้องห้าม ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

เงินและสิ่งของต้องห้ามที่มารับ ส่งมอบ นำเข้า หรือส่งออกตามวรรคก่อนให้รับเสียทั้งสิ้น

มาตรา ๑๘ ให้เจ้าหน้าที่ซึ่งมีหน้าที่ปฏิบัติงานในสถานอบรมและฝึกอาชีพอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้จนกว่าจะได้มีการแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๙ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ส. ธนะรัชต์

นายกรัฐมนตรี

เล่ม ๗๗ ตอนที่ ๘๕ ราชกิจจานุเบกษา ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๐๓

หมายเหตุ:— เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ

โดยที่การควบคุมผู้ถูกควบคุมเพื่อรับการอบรม ตามประกาศของคณะ
ปฏิวัติ ฉบับที่ ๔๓ ยังเป็นไปโดยไม่เหมาะสมเท่าที่ควร เพราะไม่มี
กฎหมายกำหนดวิธีการปฏิบัติและกำหนดอำนาจหน้าที่ของพนักงานเจ้า-
หน้าที่ผู้ควบคุมและผู้ถูกควบคุม จึงสมควรมีกฎหมายเพื่อกำหนดให้การ
ควบคุมเป็นไปโดยเรียบร้อยและเหมาะสมยิ่งขึ้น